

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 9. maj 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 394 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

14. juni 2011

J.nr. 2011-0007482

Spørgsmål nr. 394:

I det der henvises til samrådet den 28. april 2011 vedr. medicinsk behandling og retten til at modtage sygedagpenge, bedes ministeren redegøre for patienternes muligheder og rettigheder, hvis man som patient ikke er enig i den foreslåede behandling. Ministeren bedes herunder redegøre for mulighederne for at bede om en anden behandling og for at skifte læge, hvis der ikke er enighed mellem læge og patient. I den forbindelse bedes ministeren desuden redegøre for, hvordan det beslattes, (hvis flere praktiserende læger har foreslået forskellige behandlinger) hvilken lægeindstilling der lægges til grund for kommunens afgørelse.

Endeligt svar:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har oplyst følgende om patienters muligheder og rettigheder i forhold til valg af anden behandling og skift af læge:

”Personer, der har bopæl her i landet, har mulighed for at vælge mellem sikringsgruppe 1 eller sikringsgruppe 2.

Gruppe 1-sikrede personer tilmelder sig en alment praktiserende læge, der er tilsluttet overenskomsten imellem det offentlige og Praktiserende Lægers Organisation. Disse personer kan skifte læge ved henvendelse til bopælskommunen med virkning senest 14 dage efter, bopælskommunen har modtaget skriftlig anmodning herom.

Personer, der har valgt sikringsgruppe 2, har adgang til at søge behandling hos enhver alment praktiserende læge og hos enhver speciallæge uden henvisning fra en alment praktiserende læge. Behandlingen ydes i øvrigt på samme vilkår som ved behandling af gruppe 1-sikrede personer.”

Når kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt sygedagpengemodtagerens afvisning af at modtage nødvendig lægebehandling skal have betydning for retten til sygedagpenge, sker det på baggrund af sagens samlede oplysninger. Kommunen skal således, eventuelt med hjælp fra en lægekonsulent, se på de lægefaglige vurderinger, som findes i sagen.

Er der i sagen modstridende lægelige vurderinger af, hvorvidt behandlingen er nødvendig for at fremme den sygemeldtes helbredelse, og dermed mulighederne for at vende tilbage til arbejdsmarkedet eller om behandlingen er forbundet med risiko for liv eller førlighed, kan kommunen blive nødt til at få sagen yderligere belyst, fx ved indhentelse af supplerende lægefaglig vurdering.

Venlig hilsen

Inger Støjberg